

سید حسن خمینی گفته: یک اپلیکیشن تلفن همراه ممکن است از ده‌ها شبکه تلویزیونی جلوتر باشد؛ مهم نیست حرفتان را کجا بزنید، مهم این است که چه حرفی برای گفتن دارید.

امروز بلندگو دست همه هست؛

به گزارش اسپاداناخبر، حجت‌الاسلام والمسلمین سیدحسن خمینی در دیدار با دبیر سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر با بیان اینکه بسیار خوشحال‌کننده است که ظرفیت مناسبی برای برگزاری جشنواره جهانی فجر فراهم شده است، گفت: به این فکر می‌کردم که دنیا چقدر تغییر کرده است؛ روزگاری برای اینکه بدانیم مثلاً در مصر چه می‌گذرد باید حتماً آسوشیتدپرس، تاس، رویترز و فرانس پرس گزارش می‌کردند تا خبردار شویم. به یاد دارم زمان جنگ تلاش بر این بود که خبرگزاری جمهوری اسلامی رشد کند و هزینه‌های هنگفتی باید صرف می‌شد که امکان‌پذیر نبود.

وی افزود: به تدریج سی‌ان‌ان همه خبرگزاری‌ها را به محاق برد و حرف اول تولید خبر را می‌زد اما گذشت زمان و پیشرفت امکانات موجب شد این اهمیت از بین برود و رواج سخت‌افزارهای بسیار ساده در دنیای غیرانگلیسی موجب شد همه مردم و فکرها و شبکه‌های مختلف تلویزیونی، سی‌ان‌ان برای خود درست کنند و امروز شبکه‌های اجتماعی، تلویزیون‌ها را کنار گذاشته و به افراد اجازه داده هر یک برای خود امثال سی‌ان‌ان داشته باشند و در واقع امکانی را که زمانی، یک دولت نمی‌توانست فراهم کند، امروز شبکه‌های اجتماعی فراهم کرده‌اند.

وی ادامه داد: امروز لازم نیست دولت‌ها برای انتقال اطلاعات اقدام کنند و اشخاص، خود انتخاب‌کننده هستند و به نظرم در مجموع سخت‌افزارها، دنیا را به جای بهتری تبدیل کرده‌اند. شبکه‌های اجتماعی، انحصار را شکسته‌اند. انحصار موجب می‌شود میل شخصی بر عقل غلبه بیاید اما وقتی به خرد جمعی برسید، فرصت رشد هیتلرها و صدام‌ها فراهم نمی‌شود و یک اپلیکیشن تلفن همراه ممکن است از ده‌ها شبکه تلویزیونی جلوتر باشد. در این شرایط دیگر مهم نیست که شما حرفتان را کجا بزنید، مهم این است که چه حرفی برای گفتن دارید.

سیدحسن خمینی با بیان اینکه روزگاری مهم این بود که چه کسی مالک بلندگوست اما امروز بلندگو دست همه هست، اظهار داشت: مهم این است که حرف چیست و اگر حرف داشته باشید، همه می‌شنوند و این خدمتی است که تکنولوژی به بشریت کرده است؛ اگرچه ممکن است حرف‌ها بین صدها حرف دیگر گم شوند و این اشکال وجود دارد.

وی اضافه کرد: آنچه درباره فضای رسانه گفتم درباره فیلم و سینما هم صادق است؛ سابق بر این چند کمپانی بزرگ بودند که فیلمساز باید در خدمت آن‌ها می‌بود اما امروز یک ایده خوب می‌تواند با ابزارهای ساده با کمپانی‌های بزرگ رقابت کند؛ اگرچه هنوز تکنیک‌ها دست سرمایه‌گذاران و کمپانی‌های بزرگ است اما اگر ایده انسان‌گرایانه وجود داشته باشد می‌تواند با همین دستگاه‌ها و تکنیک‌های ساده، حرف خود را در جهان مطرح کند.

یادگار امام با بیان اینکه سینمای ایران بعد از انقلاب را سینمای انسان‌گرایانه می‌نامند، تصریح کرد: من فکر می‌کنم سینمای ایران، سینمای بیان درد انسان معاصر است. اگر سینما به این سمت برود که بتواند درد انسان روزگار خود را بیان کند، تعریف خوبی برای جداسدن از فیلمفارسی خواهد بود. این سینما، سینمای دردمحور است و شیرین نیست و نباید هم باشد؛ فیلم باید زمینه‌های همذات‌پنداری ایجاد کند و انسان را به فکر وادارد.

سیدحسین خمینی ادامه داد: سینمای ایران از این جهت جذاب است و در جهان دیده می‌شود که بیان درد انسان روزگار خود است و یکی از بزرگترین دردهای انسان، درد تنهایی انسان معاصر است و جواب آن را هم می‌توانیم در سنت خود و بشریت پیدا کنیم لذا سینمای ما با مدرنیته نمی‌جنگد اما نقدش می‌کند، ضمن اینکه می‌خواهد آثارش را بپذیرد اما درد حاصل از آن را با پذیرش همه خوبی‌هایش به تصویر می‌کشد.

وی با اشاره به اینکه سینمای ایران، رجوعی به خصلت‌ها و کرامت‌ها و اخلاق انسانی و اشتراکات بشریت در روحیه‌های متفاوت است و همین، سینمای ایران را جذاب می‌کند، ابراز داشت: سینمای انسان‌گرای مبلغ اخلاق در مسیر زدودن رنج‌هایی که بشر در روزگار خود با آن مواجه است. در اینجا نقش دین نیز پررنگ است؛ دینی که به کمک انسان می‌آید و انسان را از جامعه دور نمی‌کند و دینی که عرفان را در دورن خود دارد، دین مریخ و مریجان و دیگران را دوست بدارد و آن جلوه‌های لطیف دین که می‌تواند خود را نشان بدهد.

یادگار امام اضافه کرد: سینمای ما به واسطه اینکه دارای گفتمان جدید است و سینمای تکنیک‌محور و بازیگر‌محور و دوربین‌محور نیست بلکه فیلمنامه و کارگردان‌محور است، پیام دارد و این پیام است که جذابیت می‌کند. سینمای ما در مواردی ضعف‌های شدیدی هم دارد اما دست روی نقطه‌ای می‌گذارد که درد امروز بشریت است یعنی جایی را به شما نشان می‌دهد که آنجا نقطه‌ای است که باید درباره‌اش تأمل کنید.

سیدحسین خمینی افزود: کارهای بزرگ سینمای ایران، کارهایی نیست که به جنگ تکنیک‌ها لایوود می‌رود بلکه جایی است که دست گذاشته روی درد بشریت. این است که جذابیت ایجاد می‌کند.

وی با بیان اینکه مرکز ثقل اخلاق، تخیل است و مرکز ثقل بی‌اخلاقی، توهم است، عنوان کرد: توهم یعنی اینکه فرد خود را محور عالم بداند و هر چه به او نزدیک است، مهم است و هر چه از او دور است، مهم نیست؛ بگویند بچه‌هاست مریض است مهم است اما صدها بچه آن سوی دنیا در حال مردن باشند، مهم نیست. در اینجا جهان بر مدار فرد اهمیت می‌یابد و این غیراخلاقی است. نقطه مقابل آن تخیل است؛ یعنی قدرت خیال فرد به گونه‌ای باشد که خود را جای دیگری بگذارد؛ این تخیل به حقوق حیوانات هم کمک می‌کند. سینما با یک کارتون به کودک کمک می‌کند خود را جای مادر یک بچه گربه بگذارد.

یادگار امام ادامه داد: قدرت رمان و بخصوص سینما در ایجاد این تخیل کم‌نظیر است. رمان یک سینمای ذهنی است و در ذهن خواننده، با قدرت تخیل او، فیلم ساخته می‌شود و سینما حس بصری هم می‌دهد و قدرت تخیل فرد را بالا می‌برد و می‌تواند دنیا را لطیف‌تر کند. اگر سینما توانست درد کودکی را نشان دهد که زیر بمباران، خانواده‌اش را از دست می‌دهد، این حس را ایجاد می‌کند که بمباران بد و جنگ زشت است و این نتیجه حاصل می‌شود که تمام فتوحات عالم به گریه یک کودک نمی‌آورد.

سیدحسین خمینی ادامه داد: تاریخ، تاریخ فرمانروایان است و تاریخ دردمندان نیست. ما افتخار می‌کنیم به جهان‌گشایی‌هایی که می‌خوانیم. فقط فتح نامه‌ها را می‌خوانیم و هیچ وقت متوجه نمی‌شویم زیر سم اسب این فرمانروای ایرانی یا رومی چه خانواده‌ها از بین رفته‌اند. اگر اینها را بدانیم، شاید دیگر هیچ وقت مثلاً به حمله نادر به هند افتخار نکنیم و حتی سرافکنده شویم.

وی افزود: سینمای ما سه ویژگی «ابزار و امکانات»، «گفتمان» و «تخیل» را دارد که درد انسان را به نمایش گذارد. اگر سینما بتواند به درستی حس یک نفر که داعش زیر گلولیش، چاقو گذاشته را منتقل کند، چاقوها، کمتر می‌برند.

یادگار امام اضافه کرد: دقت کنید که سلاح‌های دنیا امروز مرگبار تر از گذشته شده است اما چرا درصد خشونت در مجموع کاهش یافته است؟ برای اینکه کسانی پیدا شده‌اند که با مردم بهتر و راحت‌تر حرف می‌زنند و سینما و رمان مانع اعمال خشونت‌ها می‌شود. در همه تاریخ، شمر هست، امام حسین(ع) است که یکی است. اگر همه، تربیون و دوربین داشته باشند و حرف بزنند، شمرها کنترل می‌شوند و اینگونه نیست که ما درون خود، شمر نداشته باشیم؛ شما باید همواره شمر من را و من، شمر شما را کنترل کنم.

سیدحسین خمینی ادامه داد: واقعیت این است که دیپلماسی عمومی هم به نفع کشور و هم به نفع دنیا است. سینما هر چه می‌گوید در نهایت به نفع جهان تمام می‌شود چون تخیل را تقویت می‌کند و نتیجه قهری رمان و سینما، تقویت تخیل جهانی است و تقویت تخیل جهانی، تقویت اخلاق است و هر چه بیشتر هنر را توسعه دهیم ولو چند جایی هم خراب کند اما نمودار آن، سیر به سمت بالاست. در مثل هست که کسی بر سر گور کسی رفت و آیات عذاب را می‌خواند. شب متوفی به خواب قاری آمد دید متوفی خوشحال است. قاری گفت من بر تو آیات عذاب را خواندم. متوفی گفت آیات عذاب بود اما قرآن بود. تو بر من قرآن بخوان. شما هم فیلم بسازید. ساخت فیلم به کمک اخلاق می‌آید. ما در جامعه جهانی به تقویت تخیل و دور شدن از توهم نیاز داریم و سینما می‌تواند با تقویت تخیل انسان‌ها، آنها را از توهم دور کند.

منبع/ ایلنا

برچسب‌ها: [شبکه‌های اجتماعی](#) [1]

